

Framtoning

Det apostoliska budskapet om ämbete och lära så som det gestaltade sig i vår kyrka långt fram på det förra århundradet hörs än på spridda ställen i vårt land men mest bakom stängda dörrar i kyrkor och bönhus. Det framhålls även av vissa skrivna alster samt av förbund och stiftelser. I stort når det ändå inte ut, det tonar inte fram som ett alternativ till det som dominerar i dagens svenska kyrka. Varav denna kraftlöshet, är det kanske fråga om räddhåga och uppgivenhet?

Anpassningar

Tvång till anpassning efter kyrkliga beslut har skett och sker så än. Motstånd bemöts med uteslutning eller hinder. Även enskilda anpassningar efter ändrade meningar har förekommit i stor omfattning. Tiden har medverkat till en avtrubning. Om man jämför känsloläget inför en ändrad ämbets- och äktenskapssyn för 50 år sedan med i dag märks det tydligt. Ett uppgivet accepterande av kvinnan som präst och av samkönade förhållanden. Det som vi såg som Guds vilja för 50 år sedan måste vara Guds vilja för oss också i dag.

Inte rätt tid

Det är aldrig fel att bedja och söka förstå och handla efter Guds vilja och kallelse. Detta kan dock bli till en ursäkt för att inte behöva göra något utan dröja i väntan på klarhet. Märker vi att utvecklingen i kyrkan har börjat vända och att vi är i en känslig period och därför måste vänta med tålamod? Eller fortsätter förändringarna och olydnaden att öka utan att vi kan märka några gynnsamma tecken? Det förefaller som om det senare är fallet.

Till en tondöv värld

Man kan fråga sig varför så få människor i allmänhet som i stor omfattning tillhörde kyrkan för 50 år sedan inte reagerade starkare på de stora förändringar som det innebar att prästen plötsligt var en kvinna och att avvikande kunde inkluderas och godkännas? Svaret står nog att finna i det faktum att förespråkarna för det nya bara använde världsliga argument såsom rättvisa och jämlikhet vilket alla kan hålla med om. Även kunskapen om den kristna tron var sedan länge på tillbakagång. I dag är detta än mera utbredd och de världsliga argumenten har av förnyarna förvandlats till andliga. Av frukten känner man trädet. Så kan man se på nedgången i kyrkotillhörighet och kyrkibesök samt minskade siffror när det gäller de kyrkliga handlingarna. För dem som står för förändringarna beror det på helt andra saker såsom ekonomi, mängden av andra intressen, kunskap och annan tro, ja helt enkelt på det nya moderna samhället, vilket säkert också är riktigt. Förändringarna har skett med Guds tillåtande vilja. Därför kan det lära oss något, kanske att det finns många kvinnliga präster som vittnar om Herren Kristus. Det är å andra sidan varje kristens kallelse, men det brukar användas som ett argument för att också kvinnor kan vara präster.

Ett ord om hopp och fortsatt kamp

Att ett alternativ blir framtonat i dagens svenska samhälle är kanske främst till tröst och uppmuntran för grupper och enskilda av den gamla tron. Det kan då mana dem att än mer bedja för kyrkan och folket och att själva stå fasta i och kämpa för den tro som en gång för alla har anförtrotts de heliga.

Jonas Falck